

Klein België

4 The-kopjes

Gemoedelijkheid troef in Klein België

Woonzorgcentrum Klein België

Belgiëlaan 3

2034 AV Haarlem

023 7601900

kleinbelgie@sintjacob.nl

www.sintjacob.nl

Klein België maakt deel uit van Stichting St Jacob, naast 8 andere woonzorgcentra en verpleeghuizen in Haarlem, Bloemendaal, Overveen en Heemstede.

Klik op de afbeelding voor de zorgvisite in pdf.

- **Tijdelijke voorziening**
- **Bewoners eerste etage verstoken van eigen buitenruimte**
- **Ruimte om het huis is veel beter te benutten**
- **Ieder z'n tempo en z'n pretje**
- **Aan lekker eten wordt aandacht besteed**
- **Huiselijke sfeer**
- **Autonomie binnen kaders vergt toezicht op de kaders**
- **Van sloffen tot gezichtscrème en papieren zakdoekjes: de AWBZ betaalt**
- **Pot voor extra's**
- **Gemeentebesturen moeten ontheffing verlenen**

Een woonzorgcentrum voor verpleeghuis geïndiceerde cliënten in een tijdelijk gebouw in afwachting van nieuwbouw, kun je daar wel de goede 'thuis voelen sfeer' creëren. De Dames The nemen polshoogte in Haarlem, waar de naam Klein België wel hoop geeft dat de

Stichting Sint Jacob deze naam eer wil aandoen en de sfeer van onze zuiderburen als voorbeeld neemt.

Tijdelijke voorziening

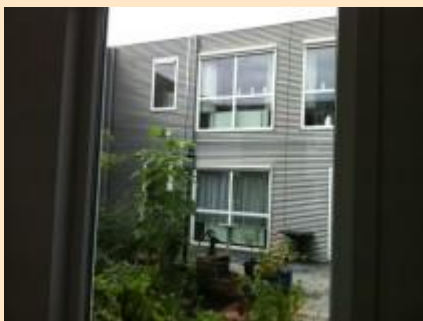
Woonzorgcentrum Klein België is nu ruim een jaar open als tijdelijke voorziening voor de bewoners van het Overbos en een deel van de Boerhave.

Voor een tijdelijke huisvesting (vier jaar is de planning) is Klein België heel behoorlijk. Het huis voor kleinschalig wonen voor bewoners met dementie biedt plaats aan 11 woongroepen met elk 8 bewoners. De woongroepen zijn verdeeld over 2 verdiepingen. De woongroepen liggen aan brede gangen met helaas wel lage systeemplafonds, maar met mooie foto's aan de wanden. Stap je de woongroep binnen dan bereik je de huiskamer via een T-vormige gang, waaraan de ruime 1-persoons slaapkamers met flinke badkamers gelegen zijn. Het komt prettig geproportioneerd over. Je hebt meteen overzicht.

Bewoners eerste etage verstoken van eigen buitenruimte

De bewoners van de benedenetages beschikken over vier prettig en aangenaam aangelegde binnentuinen. Van ons mag er ter volmaking her en der een kippen- of konijnenhok of volièrre staan voor wat leven in de brouwerij. TIP

Grootste minpunt in de bouw is wel dat de bewoners op de eerste etage geheel verstoken zijn van buitenruimte.

Natuurlijk zijn die bewoners ook welkom in de binnentuinen beneden, maar het vergt energie om ze daar te krijgen en over het algemeen komt daar dus weinig van. Althans het

is geen dagelijkse praktijk. Jammer dus dat de liften niet creatiever zijn gesitueerd om het ook bewoners van de eerste etage te vergemakkelijken dagelijks een portie buitenlucht te scheppen of dat er terrassen aan de eerste etage zijn gehangen. Vier jaar daarvan verstoken blijven is lang. Dame He heeft in haar politieke hoedanigheid nog eens het landelijke Bouwbesluit kunnen doen wijzigingen, in die zin dat elke nieuw te bouwen woning verplicht buitenruimte moet hebben. Maar in de uitwerking van het Bouwbesluit is een verpleeghuis woongroep of afdeling niet als zelfstandige woning gedefinieerd en zo kan in de ouderenzorg er nog zonder buitenruimte gebouwd worden. De column ['Het beginsel buitenruimte'](#) die Dame He in Zorgvisie erover schreef, wordt bij deze maar weer eens opgerakeld.

Vrijwilligers nemen de bewoners zo nu en dan mee naar buiten voor een wandeling in de lommerrijke omgeving en hopelijk is er familie die de bewoners af en toe wat buitenlucht gunt. Een kapstok bij elke woongroep voor de jassen komt het 'gewoon wonen' ten goede en moedigt ook aan 'aan de wandel' te gaan. We geven de TIP nog maar een keer. Elke normale woning heeft immers ook een kapstok!

En wandelen kun je vanuit Klein België. Het ligt tegenover een groot park, dat met een rolstoel goed begaanbaar is, en het Spaarne is dichtbij. Er is op 100 meter een klein winkelcentrum met een viskar, een ijssalon en een snackbar, waar je even iets lekkers kunt gebruiken. Klein België kan het wandelen door naasten stimuleren door een paar wandelroutes uit te zetten op geplastificeerde kaarten die je bij de ingang mee kunt pakken en/of een uitnodigend bord. TIP

Ruimte om het huis is veel beter te benutten

Op een paar sport en speltoestellen na en een terrasje bij de multifunctionele ruimte doet Klein België niets met zijn openbare ruimte en omgeving. Ons inziens kan de ruimte tussen huis en sportveld veel beter worden benut voor een terras, looproute en speelvoorzieningen voor (achter-) kleinkinderen die op bezoek komen. Überhaupt raden wij aan contacten te leggen met de aangrenzende sportvelden: een ouderencinic eens in de zoveel tijd lijkt ons een aardig verzetje. TIP

Ieder z'n tempo en z'n pretje

Als we er op een maandagmorgen op bezoek zijn, wordt de verjaardag van een van de bewoonsters gevierd. De kamer is feestelijk versierd met slingers en er is koffie en taart voor de medebewoners en familieleden van de jarige. Een van de bewoonsters die wat later is opgestaan zit nog aan haar boterhammetje. Anderen worden geregeld even naar de tuin begeleid of zitten op de drempel in de tuin vlakbij de deuropening een sigaretje te roken. Belgische inventiviteit. Ieder z'n tempo en ieder z'n pretje. Het bezoek krijgt ook een kop koffie aangereikt. Als het blijft aanlopen met visite voor de jarige wordt de verjaardag naar de kamer van de jarige verhuist. Reuring is leuk, maar met mate. Bezoek kan overigens ook altijd een plekje vinden in de gang, waar gezellige zitplekjes zijn ingericht of in de eigen kamers van de bewoners. Dat zijn gelukkig geen pijpenlaadjes!

Aan lekker eten wordt aandacht besteed

Voor het avondeten staat er andijvie, aardappelen en een boomstammetje op het programma. Er wordt op de woongroepen door de medewerkers 's avonds met liefde warm eten klaar gemaakt, waarbij de bewoners die dat kunnen, betrokken worden. De bewoners zijn er goed over te spreken. En als er eten over is en je bent op dat tijdstip op bezoek, dan kun je gerust een kopje soep of een boomstammetje mee-eten. Aan lekker eten wordt echt aandacht besteed.

Huiselijke sfeer

De huiskamers zijn huiselijk ingericht met aansprekend meubilair. Er zijn verschillende plekken om of aan tafel te zitten of in een ruime zithoek met televisie, en er liggen bladen om in te kijken. In de keuken sta je te werken met het gezicht naar de woonruimte. Qua aankleding is veel overgelaten aan het team van een woongroep, waarbij de een er meer werk van heeft gemaakt dan de ander. Bij de woongroep waar wij op visite zijn, hebben de medewerkers zelf staan behangen en inrichten. Er hangen verschillende fotocollages met foto's van de bewoners, gewoon gedurende de dag gemaakt of tijdens een activiteit of uitstapje. De kamer van een bewoner is herkenbaar aan de foto van hem of haar die er naast hangt.

Autonomie binnen kaders vergt toezicht op de kaders

De motivatie onder het personeel lijkt top. Vandaag met de jarige is er een medewerkster aanwezig die eigenlijk haar vrije dag heeft. Maar het brood was op, dus is ze even naar de winkel gegaan en heeft meteen een mooie plant voor de jarige meegebracht. Die wordt betaald uit het leefbudget waarover het team ten behoeve van de woongroep kan beschikken. Er is autonomie binnen kaders voor de verschillende teams zo lezen we op een

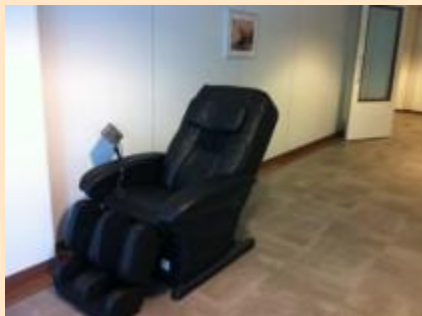
bord op de gang waar het locatiemanagement zetelt en waar zich ook de vergaderruimte bevindt.

Prima lijkt ons, als de kaders maar helder zijn. De meeste woongroepen hebben bij de voordeur een bordje waarop de namen van alle bewoners staan. Bij een enkele woongroep ontbreekt dat. Bij binnenkomst op de woongroep waar wij op visite zijn, staat op een bord precies aangegeven wie van de teamleden wanneer op de dag aanwezig zijn met foto's. Ook dat is niet op alle woongroepen het geval. Op de gang boven staat her en der een stoel en een pooltafel zonder duidelijk gebruik.

De dames The houden van duidelijkheid en het consequent doorzetten van goede gewoontes. Dus geven wij de TIP mee aan het locatiemanagement er op toe te zien dat de goede gebruiken overal op dezelfde manier gehanteerd worden en te voorkomen dat de eenheid in verscheidenheid rommelig wordt.

Van slossen tot gezichtscrème en papieren zakdoekjes: de AWBZ betaalt

Bij Klein België is, zoals in haast alle andere woonzorgcentra eigenlijk alles voor de bewoners aanwezig uit het AWBZ-budget of gefinancierd via de ziektekostenverzekeraar en natuurlijk de eigen bijdrage. Naast de geïndiceerde zorg, het wonen en de maaltijden is/zijn er ook een boterstaafje voor je lippen, opmaakspulletjes, een kam, een vijltje, spelletjes, zakdoeken, gezichtscrème, een cadeautje als je jarig bent tot en met je incontinentiemateriaal, een rolstoel, je slossen en je rollator, het is in de instelling voorradig. Allemaal collectief gefinancierd. Het bezoek krijgt koffie met koek aangereikt. Het is natuurlijk prachtig en gemakkelijk, maar je vraagt je af hoe lang dat nog is vol te houden. En ook of het de autonomie van de bewoner niet onnodig inperkt. Je tas met je eigen portemonneetje heb je niet meer nodig. Alles is er, maar het betekent wel dat alles wat je gewend was te doen je uit handen is genomen en je de macht der gewoonte kwijt raakt. Een bevreedende ervaring.

Pot voor extra's

Een pot voor extra's zou om te beginnen zomaar gevuld kunnen worden met een maandelijkse bijdrage van de bewoner en of zijn familie. Bezoek kan tegen betaling een kop koffie pakken, zelf vers gezet of uit een automaat. Wie mee wil eten vraagt van te voren even of het uitkomt en betaalt voor de maaltijd. We raden Klein België en andere woonzorgcentra waar dit nog niet is gebeurd, aan om voor te sorteren op de zaken die in de zorg aan ouderen zeker gaan veranderen. Daartoe zou het goed zijn de discussie te openen over wat van bewoners en in hun plaats hun naasten hierin verwacht mag worden. Welke artikelen en welke bijdrage aan het welzijn draag je voor eigen 'rekening' als het huis garant staat voor veilige, liefdevolle en betrouwbare zorg. TIP

Gemeentebesturen moeten ontheffing verlenen

Klein België is een goed tijdelijk woonzorgcentrum die je de nog vele verpleeghuisbewoners in oude verpleeghuizen van harte gunt. Het is jammer dat de nieuwe Wet op de Ruimtelijke Ordening zo stringent in de tijd is op tijdelijke voorzieningen, namelijk vijf jaar en geen minuut meer, daarna moet het weg. Dat is eigenlijk een enorme kapitaalsverspilling, want voor andere verpleeghuisniewbouw heb je weer op een andere plek een Klein België nodig.

De Dames THe kennen schrijnende situaties, waarbij prachtige tijdelijke voorzieningen toch afgebroken moesten worden, terwijl er dringend behoefte nog aan was. Gemeentebesturen hebben hier een verantwoordelijkheid om van hun discretoire bevoegdheid gebruik te maken en ontheffing te verlenen. Dat zou de gemeente Haarlem voor Klein België nu al kunnen gaan uitspreken.

ZorgkaartNederland.nl: geen waarderingen

Gastvrijheidszorg met sterren: geen waarderingen

Dames THe. Publicarea/Tineke van den Klinkenberg © 2012